

Petroleumsmangelen forhindrede Fiskeri i større Omfang paa de naturlige Banker — saa vel som nye Udlægninger af unge Østers paa Udlægsbankerne —, er blevet fisket saa godt som tomme, saaledes at man nu i de første Aar saa godt som udelukkende vil være henvist til det dyrere Fiskeri paa de naturlige Banker, hvis Østers gennemgaaende er en ringere og mere uensartet Vare.

Under Henvisning til det her anførte har Forpagterne i det ovennævnte Andragende anholdt ikke blot om, at de kontraktsmæssige Bestemmelser om Minimalfangst og Maksimalpris fremdeles maa være ophævede, men ogsaa om Fritagelse for at svare en til et fast Beløb eller en til en vis Procent af Bruttonsalget fastsat Afgift, saaledes at Forpagtningsafgiften alene bliver en vis Andel af Nettoudbyttet af Fiskeriet.

Da det maa erkendes, at de af Forpagterne fremdragne Forhold gør Udsigterne for Østersfiskeriet saa usikre, at Driften af dette vil være forbundet med en meget stor Risiko, hvis der ikke ved Ændringer i Forpagtningsvilkårene og navnlig ved Fastsættelsen af Forpagtningsafgiften tages Hensyn hertil, har man ment indenfor visse Grænser at burde stille sig imødekommende overfor Forpagternes Andragende, og ved de med dem førte Forhandlinger er man derfor gaaet ind paa, at der for Forpagtningsaaret 1919—20 sker følgende Ændringer i de kontraktsmæssige Forpagtningsvilkår:

1. Forpagtningskontraktens Bestemmelser om Minimalfangst og Maksimalpris suspenderes.
2. Forpagtningsafgiften fastsættes til et fast Beløb af 50 000 Kr. og derhos til Halvdelen af det efter Udredelsen af dette Beløb tilbageblivende Nettoudbytte af Fiskeriet, ved hvis Opgørelse der bortses fra Kompagniets kontraktsmæssige Udgifter til Indførelse af den amerikanske Driftsmaade.

KRISTJAN PEDERSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

Richter.

Bilag I.

Afskrift.

Til Landbrugsministeriet.

Beretning om Driften af Østersfiskeriet i Sæsonen 1918—19.

Sæsonen 1918—19 begyndte under de allervanskeligste Forhold, idet der overhovedet ikke kunde skaffes Petroleum til Drift af Skrabebaadene, men i Sommeren 1918 var der af forskellige Motorfabrikker gjort Forsøg paa at anbringe Sugegasværker om Bord i Fiskerifartøjer, og da disse Forsøg havde nogen Udsigt til at lykkes, lod Forpagterne anbringe Gasværk i to Skrabebaade, hvoraf dog kun den ene blev færdig til September. Fiskeriet begyndte derfor med 1 Skrabebaad og 3 Dykkerbaade. I Begyndelsen af Oktober kunde den anden Skrabebaad sættes i Drift, og da disse Baade arbejdede nogenlunde tilfredsstillende, anskaffedes et tredje Sugegasværk, saa endnu en Baad kunde sættes i Drift i Begyndelsen af Januar.

Driften ved Sugegas var meget dyr, idet en Baads daglige Forbrug af Antracitkul og Smøreolie beløb sig til over 100 Kr. Ligeledes krævede Baaden mere Mandskab og maatte ofte ligge hjemme til Rensning og Reparation.

Skrabningen foregik i Efteraaret næsten udelukkende paa Udlægsbankerne, som gav et overordentligt Udbytte, men i Begyndelsen af Januar var disse Banker tømte, og Skrabningen maatte have været standset, fordi den ikke kunde betale sig paa de naturlige Banker, hvis der ikke paa dette Tidspunkt var kommet Petroleum igen.

Dette medførte, at Fiskeriet fra Februar kunde drives med 8 Skrabebaade paa de naturlige Banker, hvorved Aarets Udbytte, der var beregnet til ca. 2,5 Millioner, forøgedes til lige ved 4 Millioner.

Regnskabet for opfiskede stiller sig, som følger: